

[Tinning]

er bare så enormt dyrt, at det kan vi ikke have med at gøre.

Jeg synes, man burde kigge på bemærkningerne til vores beslutningsforslag, hvor vi faktisk har sagt, at det, man kan gøre, er, at man kan lave en udjævning af den enkeltes livsindkomst. Vi lægger op til, at man får lidt mere at råde over, mens man har børn, og lidt mindre, når ikke man har det, begge dele i sammenligning med forholdene i dag. Samtidig siger vi, at man også bør lave en udlig-ning, sådan at nogle af højindkomsterne kommer til at give noget mere til lavindkomsterne. Det var egentlig, hvad der er at sige om hele den finansieringsside. Jeg synes sådan set også, det bør være nok til, at det er sidste gang, vi har hørt den dér med, at det bare er for dyrt. Det skal ikke forstås som en indirekte annoncering af, at vi kommer med dette beslutningsforslag for tredje gang, men det kunne dog være, at vi kom med andre beslutningsforslag, som også vil være udgiftskrævende. Det kan man ikke helt afvise. Hvis man må sige, at det egentlig ikke er det med udgifterne, som er det egentlige problem, så synes jeg, det i forbindelse med daginstitutionerne var socialministeren, som havde mest fat i den politiske realitet. Socialministeren siger – som vanligt uden blusel – det går ikke at gøre daginstitutionsoopholdet vederlagsfrit, for så vil efterspørgselen stige. Sagt på en anden måde: det går helt agurk, hvis det bliver gratis, så vil folk for alvor komme til, ventelisterne vil stige, og hvad skal vi så gøre? Man kan også sige det lidt anderledes: selvfølgelig har socialministeren og andre en politisk interesse i at holde priserne mindst dér, hvor de ligger, og eventuelt forhøje dem. Det sker rundt om i kommunerne. Det er jo dem, der gør det. Så sparer man lidt på bloktilskuddene, fordi det hjælper dem lidt på vej. Det er altså den praktiske konsekvens af den politik, man i øvrigt fører på daginstitutionsområdet. Priserne stiger, og selvfølgelig falder efterspørgselen.

Det skal også være en kommentar til hr. Henrik Toft, som siger: er hr. Tinning da ikke klar over, at 50 pct. af børnene bliver passet af deres forældre? Til det vil jeg sige: jo, det er hr. Tinning da fuldstændig klar over, men det er klart, at det hænger sammen med, hvad det koster. Det kan da ikke tages som et udtryk for, at 50 pct. af forældrene åbenbart synes, det er bedre at holde

børnene hjemme. Det hænger også sammen med, hvad prisen for at få dem ud er. Her er det, vi mener, at man bør indrette tingene sådan, at forældrene får et reelt frit valg. Jeg vil gå ud fra, at specielt ikke hr. Henrik Toft kan være uenig med os i en så grundlæggende liberal tænkning. Vi siger: der bør være et reelt frit forbrugsvalg, og det er der kun, hvis man enten kan beholde sine børn hjemme eller kan sende dem i daginstitution gratis.

I forbindelse med den kollektive trafik synes jeg, det var lidt pudsigt, at der var en række ordførere, som snakkede om, at man ikke ville være med til at føre socialpolitik over den kollektive trafik. Man kunne starte med at sige, som fru Yvonne Herløv Andersen gjorde opmærksom på, at det gør man i en række kommuner. Man gør det også over for andre grupper. Pensionisternes særlig gode befordringsmuligheder opfatter jeg som et stykke socialpolitik over den kollektive trafik. Jeg synes, det er godt og fint, at de har de ordninger, men jeg synes nok, det er vigtigt at gøre opmærksom på, at det gør man altså allerede.

Derudover er det selvfølgelig rigtigt, at det er kommuner og amter, der bestemmer de ting, men det er stadig væk også sådan, at hvis man herindefra ville opfordre til, at man gjorde det, så kunne man også lave forskellige regler, som i hvert fald animerede amter og kommuner til den slags ting. Når vi snakker om, at det er vigtigt, at de kollektive trafikmidler gøres gratis, er det ikke som led i den almindelige diskussion om, at nu skal vi have brugt nogle penge. Det handler sådan helt banalt om børnenes trafikikkerhed. Der er ikke så mange børn, som bliver kvæstet eller dræbt i trafikken som før, og det er godt, men der er stadig væk nogle, og vi mener, at vores forslag kunne være med til at få de tal gjort endnu mindre. Jeg synes, det er for tyndt, når en række ordførere ikke har andet at sige til det, end at det er kommuner og amter, der skal tage sig af det.

Til sidst tror jeg egentlig bare, jeg har en enkelt bemærkning i den absolutte småtingsafdeling. På et tidspunkt lod hr. Askjær Jørgensen den løbe så stærkt deroppe, at det faktisk lykkedes ham at finde på et område, hvor VS ville have udbygning, hvor vi faktisk ikke har sagt det. Hverken jeg eller nogen anden VSer har i seminariedebatten foreslået, at der skulle bygges flere seminarier. Vi har